

Απόφαση **263 / 2018** (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 263/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Αγγελική Αλειφεροπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Γεώργα, Δημήτριο Τζιούβα, Μαρία Γκανιάτσου, και Μαρία Παπασωτηρίου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 6 Δεκεμβρίου 2017, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ελένης Μετσοβίτου - Φλουρή, (κωλυομένης της Εισαγγελέως) και της Γραμματέως Αικατερίνης Αναγνωστοπούλου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσειόντος-κατηγορουμένου J. P. του S., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Ρήγα, για αναίρεση της υπ' αριθ. 4767/2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών.

Το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσειών-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 2 Ιουνίου 2017 αίτησή του αναίρέσεως, που επιδόθηκε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου στις 6 Ιουνίου 2017 και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου .../6.6.2017, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό .../2017.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσειόντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και την Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η προκείμενη αίτηση αναίρεσης, να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 372 παρ. 1 του ΠΚ "όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών". Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, που προστατεύει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της κλοπής, απαιτείται αφαίρεση, με θετική ενέργεια του δράστη, από την κατοχή άλλου, ξένου ολικά ή εν μέρει κινητού πράγματος, με σκοπό την παράνομη, δηλαδή χωρίς δικαίωμα, ιδιοποίησή του. Η αφαίρεση συνίσταται στην άρση της ξένης κατοχής και τη θεμελίωση νέας στο πράγμα κατοχής από το δράστη, προς το σκοπό της παράνομης ιδιοποίησης αυτού, στην έννοια δε της κατοχής περιλαμβάνεται, τόσο η πραγματική εξουσία επί του πράγματος, όσο και η θέληση για εξουσίαση αυτού, δηλαδή να το έχει δικό του και να το χρησιμοποιεί. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 374 εδάφ. δ' του ΠΚ, "Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές ή ληστείες ...". Η

παρούσα περίπτωση πληρούται, όταν η κλοπή τελέστηκε από δύο ή περισσότερους ανθρώπους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές ή ληστείες, μεμονωμένα, περιοδικά ή και κατ' εξακολούθηση. Κατά δε την έννοια της διατάξεως του άρθρου 45 Π.Κ., συναυτουργία είναι η άμεση ή διαδοχική σύμπραξη περισσοτέρων από ένα προσώπων στην τέλεση εγκλήματος, που διαπράττουν με κοινό δόλο, δηλαδή με συναπόφασή τους, την οποία έλαβαν είτε πριν από την πράξη τους είτε κατά την τέλεσή της και καθένας τους γνωρίζει, ότι και ο άλλος ή οι άλλοι απ' αυτούς ενεργεί ή ενεργούν με δόλο τελέσεως της πράξεως και θέλει ή αποδέχεται να ενώσει τη δράση του με τη δράση των άλλων, οπότε η "από κοινού" τέλεση αξιόποινης πράξεως μπορεί να συνίσταται ή στο ότι καθένας πραγματώνει την όλη αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος ή στο ότι το έγκλημα πραγματώνεται με συγκλίνουσες επί μέρους πράξεις των συμμετόχων, ταυτόχρονες ή διαδοχικές. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη, από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ., ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ., όταν αναφέρονται σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, για το οποίο καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της αποφάσεως, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο, ενώ δεν υπάρχει έλλειψη τέτοιας αιτιολογίας και στην περίπτωση που αυτή εξαντλείται σε επανάληψη του διατακτικού της απόφασης, το οποίο, όμως, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου, περιέχει και πραγματικά περιστατικά, τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατύπωσης του σκεπτικού της. Σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα, που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο προκειμένου να μορφώσει την καταδικαστική του κρίση, όπως επιβάλλουν οι διατάξεις των άρθρων 177 παρ.1 και 178 Κ.Ποιν.Δ., για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους (μάρτυρες, έγγραφα κλπ) χωρίς να απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τί προέκυψε από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο ορισμένα από αυτά κατ' επιλογή, ενώ δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους και δεν απαιτείται να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως ούτε χρειάζεται να διευκρινίζεται από ποίο ή ποία αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε η κάθε παραδοχή. Όταν δε εξαίρονται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα, αφού δεν εξαιρέθηκαν ρητά. Όμως, δεν αποτελούν λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και, ειδικότερα, η εσφαλμένη εκτίμηση και αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και των εγγράφων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη συσχετίσεως των αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους, καθόσον, στις περιπτώσεις αυτές, με την

επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας ή της εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου, πλήττεται η αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Τέλος, λόγω αναιρέσεως της αποφάσεως συνιστά, κατά το άρθρ. 510 παρ.1 στοιχ. Ε΄ Κ.Ποιν.Δ., και η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν το δικαστήριο αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή, όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε ορθά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στη διάταξη που εφαρμόσθηκε. Περίπτωση δε εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, που ιδρύει τον ανωτέρω αναιρετικό λόγο από το άρθρ. 510 παρ.1 στοιχ, Ε΄ Κ.Ποιν.Δ., συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως αυτής, η οποία υπάρχει, όταν στο πόρισμα της αποφάσεως, που προκύπτει από την αλληλοσυμπλήρωση του σκεπτικού και του διατακτικού της και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο σε σχέση με την ορθή εφαρμογή του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης, υπ΄ αριθ. 4767/2016,αποφάσεώς του, το Τριμελές Εφετείο (Κακουργημάτων) Αθηνών, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, μετά από συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, τα οποία προσδιορίζονται κατ΄ είδος σ΄ αυτή, δέχθηκε ,ανελέγκτως, κατά πιστή αντιγραφή, ότι αποδείχθηκαν τα εξής: "Οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τις πράξεις που τους αποδίδονται με το κατηγορητήριο, και πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι, αυτών, καθόσον αποδείχθησαν πλήρως τα κατά τόπο και χρόνο πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά αναφέρονται στο διατακτικό της παρούσας, απόφασης και ενισχύονται από τη σαφή και μετά λόγου γνώσεως ένορκη κατάθεση το ακροατήριο του μάρτυρα Αστυνομικού Ι. Ν., δίχως να αναιρούνται βάσιμα από άλλα στοιχεία της δικογραφίας, ούτε από όσα αβάσιμα κατέθεσαν οι κατηγορούμενοι κατά την απολογία τους. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι στην ευρύτερη περιοχή του Π. Φαλήρου Αττικής, κατά τις νυχτερινές ώρες από 27.5.2010 έως 10.6.2010, οι κατηγορούμενοι κατ΄ εξακολούθηση, ενεργώντας από κοινού, έχοντας ενωθεί για να διαπράξουν κλοπές, με κοινό δόλο, αναρριχόμενοι στα μπαλκόνια διαμερισμάτων, εισερχόντουσαν από τις μπαλκονόπορτες, αφαίρεσαν ξένα ολικά κινητά πράγματα, από την κατοχή άλλων, όπως αναλυτικά αναφέρεται στο διατακτικό της παρούσας απόφασης, με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης. Οι εν λόγω πράξεις - κλοπές των κατηγορουμένων αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος και τελέσθηκαν από τους κατηγορουμένους, που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές. Οι αρνητικοί ισχυρισμοί της κατηγορίας πρέπει να απορριφθούν ως κατ΄ ουσίαν αβάσιμοι. Ο ισχυρισμός του κατ/νου Ε. Ζ., ότι η πράξη του αποτελεί απλή κλοπή και όχι κακούργημα είναι αβάσιμος κατ΄ ουσίαν κατά τα προαναφερόμενα και πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, πρέπει οι κατ/νοι να κηρυχθούν ένοχοι της ως άνω κατ΄ εξακολούθηση πράξεως των κλοπών, όπως περιγράφονται στο διατακτικό της παρούσας απόφασης".

Στη συνέχεια, το παραπάνω Δικαστήριο της ουσίας, εκτός άλλων διατάξεων, που δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας δίκης, αφού αφορούν άλλους συγκατηγορούμενους του ήδη αναιρεσειόντος, που τώρα δεν είναι διάδικοι, κήρυξε τον τότε πρώτο κατηγορούμενο και ήδη αναιρεσειόντα ένοχο της αξιόποινης πράξης της διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής από περισσότερους

που ενώθηκαν για να διαπράττουν κλοπές κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση, για την οποία του επέβαλε ποινή καθείρξεως έξι (6) ετών, με το ακόλουθο διατακτικό:

"Στην ευρύτερη περιοχή του Παλαιού Φαλήρου νυχτερινές ώρες, κατά το χρονικό διάστημα από 27-5-2010 έως και 10-6-2010, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, ενεργώντας από κοινού έχοντας ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές, και έχοντας κοινό προς τούτο δόλο, τέλεσαν την πράξη της κλοπής, ήτοι αφαίρεσαν ξένα ολικά κινητά πράγματα από την κατοχή άλλων με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα. Ειδικότερα με τον παραπάνω σκοπό παράνομης ιδιοποίησης και από κοινού και με κοινό δόλο ενεργώντας, ενώθηκαν για να διαπράττουν κλοπές:

1. Το χρονικό διάστημα από 03.00 έως 07.00 ώρα της 27-05-2010, αφού διέρρηξαν, με το άνοιγμα οπής στο τζάμι, την μπαλκονόπορτα και εισήλθαν στο επί της οδού ... στο Παλαιό Φάληρο ισόγειο διαμέρισμα, που κατοικεί η S.1 L. του I., αφαίρεσαν από την κατοχή της χίλια (1000) ευρώ, δύο κινητά τηλέφωνα και μια παιχνιδομηχανή PLAYSTATION.

2. Το χρονικό διάστημα από 05.00 έως 05.30 ώρα της 27-05-2010, αφού διέρρηξαν, απασφαλίζοντας το ξύλινο πατζούρι και με το άνοιγμα οπής στο τζάμι, την μπαλκονόπορτα και εισήλθαν στο επί της οδού ... στο Παλαιό Φάληρο ισόγειο διαμέρισμα, που κατοικεί ο Κ. Δ. του Γ., αφαίρεσαν από την κατοχή του διακόσια (200) ευρώ, δύο κινητά τηλέφωνα ένα χρυσό σταυρό με την αλυσίδα του και δυο τραπεζικές κάρτες ανάληψης χρημάτων.

3. Το χρονικό διάστημα από 04,00 έως 05.15 ώρα της 07-06-2010, αφού αναρριχήθηκαν στην βεράντα 1ου ορόφου του διαμερίσματος επί της οδού ... στο Παλαιό Φάληρο, που κατοικεί ο Δ. Δ. του Φ., εισήλθαν εντός του διαμερίσματος από ανασφάλιστο παράθυρο και αφαίρεσαν από την κατοχή του ενενήντα (90) ευρώ συνολικά, τρία κινητά τηλέφωνα, ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή τύπου LAPTOP, τσάντες και έγγραφα.

4. Το χρονικό διάστημα από 02.00 έως 05.00 ώρα της 08-06-2010, αφού εισήλθαν από ανασφάλιστη μπαλκονόπορτα εντός ισογείου διαμερίσματος επί της οδού ..., που κατοικεί ο Η. Α. του S., αφαίρεσαν από την κατοχή του δύο χιλιάδες (2000) ευρώ και ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή τύπου LAPTOP.

5. Το χρονικό διάστημα από 01.30 έως 04.00 ώρα της 08-06-2010, αφού αναρριχήθηκαν στην βεράντα 1ου ορόφου, εισήλθαν από ανοιχτή μπαλκονόπορτα εντός του διαμερίσματος επί της οδού ..., που κατοικεί η Μ. Β. του Θ., και αφαίρεσαν από την κατοχή της ογδόντα (80) ευρώ, δύο τσάντες γυναικείες, κοσμήματα και ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή τύπου LAPTOP.

6. Το χρονικό διάστημα από 01.30 έως 07.00 ώρα της 10-6-2010 αναρριχήθηκαν στην βεράντα 1ου ορόφου διαμερίσματος επί της οδού ..., όπου κατοικεί ο Τούρκος διπλωμάτης S. Ο.- Μ. του Ο., εισήλθαν εντός του διαμερίσματος από ανοιχτή μπαλκονόπορτα και αφαίρεσαν από την κατοχή του τριακόσια (300) ευρώ συνολικά, ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή τύπου LAPTOP, έγγραφα και κλειδιά του υπ' αριθμό ... I.X.E, σταθμευμένου έξωθεν της ανωτέρω οικίας αυτοκινήτου του, στην συνέχεια δε αποχώρησαν αφαιρώντας και το αυτοκίνητο". Με τις παραδοχές αυτές, οι οποίες διαλαμβάνονται στο σκεπτικό σε συνδυασμό με όσα αναφέρονται στο διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως, που παραδεκτά αλληλοσυμπληρώνονται, η εν λόγω απόφαση περιέχει την επιβαλλόμενη, κατά τα άνω, ειδική και

εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού αναφέρονται σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά και κατά τρόπο επιτρέποντα τον αναιρετικό έλεγχο, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία, από τα οποία συνήγαγε την συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του ανωτέρω εγκλήματος, της διακεκριμένης κλοπής κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές, για το οποίο το δικαστήριο της ουσίας κήρυξε ένοχο τον αναιρεσιόντα - κατηγορούμενο, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους νομικούς συλλογισμούς, με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή των εν λόγω πραγματικών περιστατικών τις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 26 παρ.1α,27,45,98 παρ.1, 374 περ. δ' σε συνδ. με άρθρο 372 παρ.1 του Π.Κ., τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παρεβίασε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου με ελλιπή ή αντιφατική αιτιολογία και δεν στέρησε την απόφαση νόμιμης βάσης. Οι αντίθετες επιμέρους αιτιάσεις του αναιρεσιόντος είναι αβάσιμες, αφού: Το Δικαστήριο της ουσίας για την περί ενοχής κρίση του έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε όλα τα κατ' είδος στο προοίμιο του σκεπτικού μνημονευόμενα αποδεικτικά μέσα, χωρίς ουδέν να εξαιρέσει και δεν ήταν αναγκαίο να αναφέρει καθένα ιδιαίτερος, ούτε τί αποδείχθηκε συγκεκριμένα από το καθένα από αυτά, ούτε ήταν υποχρεωμένο να προβεί σε αξιολογική συσχέτιση αυτών. Ειδικότερα, αιτιολογείται επαρκώς στην προσβαλλόμενη απόφαση ο τρόπος δράσης του αναιρεσιόντος στην τέλεση της ως άνω πράξης της κατ' εξακολούθηση και κατά συναυτουργία διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής από περισσότερους που είχαν ενωθεί προς τούτο, με εκτενή παράθεση των πραγματικών περιστατικών που θεμελιώνουν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εν λόγω εγκλήματος, ότι δηλαδή ο αναιρεσιών με κοινό δόλο και θέληση ενώθηκε με τους συγκατηγορούμενους του Μ. Μ. Ρ., Ι. Ε. Ε. Ζ., προκειμένου να διαπράξουν απροσδιόριστο αριθμό κλοπών, ενώ αιτιολογείται ειδικά ο κοινός δόλος, συνιστάμενος στο ότι με κοινή συμμετοχική δράση και μετά λόγου γνώσης αφαίρεσε με τους ανωτέρω συγκατηγορούμενους - συγκαταδικασθέντες εξακολουθητικά, τα άνω κινητά πράγματα, σε χρόνους και το- πους που προσδιορίζονται ειδικά στο διατακτικό, από την κατοχή των ανωτέρω φυσικών προσώπων, που ήταν και οι ιδιοκτήτες τους, με σκοπό την παράνομη ιδιοποίησή τους, έτσι ώστε η όλη συλλογιστική αυτή του σκεπτικού, που μαζί με το πλήρες διατακτικό συνθέτουν την πλήρη αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν αποτελεί τυπική επανάληψη του διατακτικού, όπως αβασίμως αιτιάται ο αναιρεσιών αυτήν (προσβαλλόμενη απόφαση). Επομένως, είναι αβάσιμος και απορριπτέος ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' και Ε' πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και (κατ' εκτίμηση) νόμιμης βάσης. Οι λοιπές εμπεριεχόμενες στον λόγο αυτόν αιτιάσεις, με τις οποίες, προβάλλεται η αντίθεση των επισημαινομένων αποδεικτικών μέσων προς τις ουσιαστικές παραδοχές και το πόρισμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με τον ισχυρισμό ότι η αναφερόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση ως ενισχυτική της καταδικαστικής κρίσης του Δικαστηρίου της ουσίας κατάθεση στο ακροατήριο του μάρτυρα αστυνομικού Ι. Ν., δεν ήταν επιβαρυντική για τον αναιρεσιόντα και δεν αξιολογήθηκε ορθά, όπως, επίσης, ότι δεν αξιολογήθηκε η κατάθεση του μάρτυρα υπεράσπισης Σ.

Μ., (η οποία σημειωτέον συνεκτιμήθηκε με τα κατ' είδος αναφερόμενα στο προοίμιο του σκεπτικού αποδεικτικά μέσα), πλήττουν την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου και είναι απαράδεκτες. Σε κάθε περίπτωση, οι αυτές αιτιάσεις, οι οποίες πλήττουν την εκτίμηση και αξιολόγηση των αποδείξεων, υπό την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας και εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου, δεν ελέγχονται αναιρετικώς και δεν συνιστούν παραδεκτό λόγο αναιρέσεως.

Η κατά τα άνω επιβαλλόμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της δικαστικής αποφάσεως, η έλλειψη της οποίας, όπως προαναφέρθηκε, ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του Κ.Ποιν.Δ., πρέπει να υπάρχει όχι μόνον ως προς την κατηγορία, αλλά να εκτείνεται και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς, εκείνους δηλαδή που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 Κ.Ποιν.Δ., από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορο του και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξεως ή της ικανότητας για καταλογισμό ή στη μείωση αυτής ή στην εξάλειψη του αξιοποιήσιμου της πράξεως ή τη μείωση της ποινής. Προϋποτίθεται, όμως, η προβολή των αυτοτελών ισχυρισμών κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, καθώς και η προφορική τους ανάπτυξη, δηλαδή με όλα τα πραγματικά περιστατικά, που απαιτούνται κατά νόμο για τη θεμελίωσή τους, έτσι ώστε να μπορούν να αξιολογούνται και, σε περίπτωση αποδοχής τους, να οδηγούν στο ειδικότερα ευνοϊκό για τον κατηγορούμενο συμπέρασμα. Διαφορετικά, δεν υπάρχει υποχρέωση του δικαστηρίου της ουσίας να απαντήσει επί των ισχυρισμών αυτών, συνεπώς δε ούτε και να αιτιολογήσει ειδικώς την απόρριψή τους. Τέτοιος αυτοτελής ισχυρισμός, η απόρριψη του οποίου πρέπει να αιτιολογείται ιδιαίτερα, είναι και εκείνος, που προβάλλεται από τον κατηγορούμενο για συνδρομή στο πρόσωπο του ελαφρυντικής περιστάσεως από τις αναφερόμενες στο άρθρο 84 παρ.2 Π.Κ., αφού η παραδοχή της οδηγεί, σύμφωνα με την παράγρ. 1 του αυτού άρθρου, στην επιβολή μειωμένης ποινής, κατά το μέτρο του άρθρου 83 του ίδιου Κώδικα. Ως ελαφρυντική περίσταση, κατά το ανωτέρω άρθρο 84 παρ.2 Π.Κ., θεωρείται, μεταξύ άλλων, η προβλεπόμενη σ' αυτό υπό στοιχείο α' , ήτοι το ότι ο υπαίτιος έζησε έως το χρόνο που έγινε το έγκλημα έντιμη, ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή. Για να στοιχειοθετηθεί η ελαφρυντική περίσταση του προτέρου εντίμου βίου δεν αρκεί ούτε το λευκό ποινικό μητρώο ούτε η απουσία επίμεμπτης δραστηριότητας μέχρι την τέλεση της πράξεως ούτε η μέχρι τότε συνήθης ανθρώπινη συμπεριφορά, με τη δημιουργία οικογένειας και την άσκηση επαγγέλματος προς βιοπορισμό, αλλ' απαιτείται θετική και επωφελής για την κοινωνία δράση και συμπεριφορά.- Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ο κατηγορούμενος και ήδη αναιρεσειών, δια του συνηγόρου του, προέβαλε στο ακροατήριο του ανωτέρω Δικαστηρίου της ουσίας, μεταξύ άλλων, τον αυτοτελή ισχυρισμό περί αναγνωρίσεως στο πρόσωπο του της ελαφρυντικής περιστάσεως του προτέρου εντίμου βίου (από το άρθρ. 84 παρ.2 περ. α' Π.Κ.), τον οποίο κατέθεσε εγγράφως και ανέπτυξε προφορικά, με το ακόλουθο, κατά λέξη, περιεχόμενο:

''' Ήλθα και διαμένω μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα από το έτος 2000. Εργαζόμουν από την πρώτη στιγμή ως οικοδόμος. Στην Ελλάδα μένω με τους γονείς και τις δύο αδελφές μου. Με τον πατέρα μου μάλιστα εργαζόμαστε μαζί

σε ανέγερση οικοδομών, καθώς είναι και αυτός είναι οικοδόμος. Τόσο στην Αλβανία όσο και στην Ελλάδα ουδέποτε κατηγορήθηκα για οποιαδήποτε παραβατική συμπεριφορά. Πριν την εντελώς συμπτωματική εμπλοκή μου με την υπόθεση αυτή διήγα έντιμο βίο και υπήρξα με την συμπεριφορά μου καθ' όλη τη διάρκεια της διαμονής μου νομοταγής πολίτης της χώρας που με φιλοξενεί. Με τα χρήματα που αποκέρδαινα από την εργασία μου συνέβαλλα στην οικονομική ενίσχυση τόσο των γονέων μου όσο και των αδελφών μου.

Στις 15/5/2010 επισκέφθηκα φιλικό μου πρόσωπο στο Μιλάνο της Ιταλίας όπου και αγόρασα ένα κινητό μάρκας NOKIA το οποίο χρησιμοποίησα επιστρέφοντας στην Ελλάδα για μικρό χρονικό διάστημα μιας εβδομάδας περίπου ενεργοποιώντας τηλεφωνική σύνδεση καρτοκινητής της εταιρείας COSMOTE με αριθμό ... όπως προκύπτει και από το σχετικό έγγραφο της εταιρείας. Στη συνέχεια επειδή η συσκευή δεν μου άρεσε την πώλησα σε γνωστό μου ομοεθνή ονομαζόμενο Ε. για ποσό τριάντα ευρώ. Ο τελευταίος έμενε στην περιοχή της Καλλιθέας ή του Παγκρατίου καθώς δεν κάναμε στενή παρέα και δεν γνώριζα με ακρίβεια τη διεύθυνση του. Έκτοτε ουδεμία επαφή είχα με τον προαναφερόμενο.

Στη συνέχεια κλήθηκα από το ΑΤ Παλαιού Φαλήρου στις 14/10/2010 όπου έκπληκτος πληροφορήθηκα από τους αστυνομικούς κατά τη διάρκεια της εξέτασης μου ότι ο κάτοχος της ως άνω συσκευής τηλεφώνου ήταν εμπλεκόμενος σε κλοπή η οποία είχε τελεστεί στις 10-6- 2010 στο διαμέρισμα επί της οδού ... όπου κατοικεί ο Τούρκος διπλωμάτης S. O. - I.. Επίσης για πρώτη φορά πληροφορήθηκα από τους αστυνομικούς ότι ο κάτοχος της ως άνω συσκευής είχε συνομιλήσει με τον ξάδελφο μου και συγκατηγορούμενο μου, Ρ. Μ., με τον οποίο δεν έχω ιδιαίτερες σχέσεις. Απέφευγα δε να έχω σχέσεις όπως και όλη η πατρική μου οικογένεια διότι γνωρίζαμε ότι στο παρελθόν είχε κατηγορηθεί για ποινικά κολάσιμες πράξεις, συμπεριφορά την οποία αποδοκιμάζαμε..... Από την πρώτη ημέρα που ήρθα στη χώρα εργάζομαι και δεν έχω απασχολήσει της αστυνομικές και δικαστικές αρχές της χώρας. Δεν επέδειξα με κανένα τρόπο παραβατική συμπεριφορά. Πολύ περισσότερο για τέτοιου είδους πράξεις ιδιαίτερης ηθικής απαξίας. Άλλωστε δεν υπήρχε η ανάγκη να προβώ σε τέτοιες πράξεις καθώς πάντοτε έβρισκα εργασία η οποία μου επέφερε ικανοποιητικό εισόδημα. Και τούτο, γιατί οι εκάστοτε εργολάβοι - εργοδότες μου εκτιμούσαν την πραότητα του χαρακτήρα μου, την εντιμότητα και την εργατικότητα μου. Δεν επέδειξα ποτέ αντικοινωνική συμπεριφορά αντιθέτως υπήρξα πάντα άνθρωπος, η συμπεριφορά του οποίου υπήρξε σε όλα τα επίπεδα επωφελής για την κοινωνία.

Κατόπιν δε της πρόσκλησης μου από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές έσπευσα αμέσως να παράσχω εξηγήσεις και να καταθέσω ότι γνωρίζω για την υπόθεση.

Επειδή η εμπλοκή μου με την δικαιοσύνη είναι εντελώς συμπτωματική.

Επειδή έως και σήμερα δεν έχω απασχολήσει ποτέ τις αστυνομικές ή δικαστικές αρχές της χώρας τόσο της καταγωγής μου όσο και της Ελλάδας με οποιονδήποτε τρόπο και ζούσα μια καθόλα έντιμη οικογενειακή και κοινωνική ζωή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΖΗΤΩ: Σε περίπτωση που κριθώ ένοχος να μου αναγνωρισθεί η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ.2α Π.Κ, δηλαδή ότι έζησα έως το χρόνο που έγινε το έγκλημα έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή. Συγκεκριμένα μέχρι την τέλεση των

πράξεων αυτών διήγαγα έντιμο, ατομικό, οικογενειακό, επαγγελματικό και κοινωνικό βίο και δεν είχα απασχολήσει ποτέ με οποιοδήποτε τρόπο τις αστυνομικές ή ανακριτικές αρχές, όπως προκύπτει και από το λευκό ποινικό μου μητρώο".

Ο ισχυρισμός, όμως, αυτός, με τον οποίο ο αναιρεσείων επικαλείται απλώς την ύπαρξη λευκού ποινικού μητρώου, συνοδευομένου από καλή και συνήθη συμπεριφορά, και δη εργασία και ομαλή οικογενειακή ζωή χωρίς παραβατικότητα και μόνον, δεν πληροί τις απαιτούμενες, κατά τα άνω, προϋποθέσεις για τη συγκρότηση και θεμελίωση της, επικαλούμενης και με το σχετικό λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως, πιο πάνω ελαφρυντικής περιστάσεως και δεν μπορεί να θεμελιώσει τον αντίστοιχο αυτοτελή ισχυρισμό, αφού δεν γίνεται επίκληση στοιχείων, που να καταδεικνύουν τη συνδρομή στο πρόσωπο του θετικής και επωφελούς για την κοινωνία δράσεως και συμπεριφοράς, οπότε το Δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει ή να αιτιολογήσει ειδικά την απόρριψη του ως άνω αορίστως υποβληθέντος αυτοτελούς ισχυρισμού, τον οποίο, εν τούτοις, απέρριψε με την ακόλουθη αιτιολογία: "Από το ως άνω αποδεικτικό υλικό αποδείχθηκαν τα παρακάτω: Οι αυτοτελείς ισχυρισμοί της υπεράσπισης των κατηγορουμένων περί συνδρομής, στο πρόσωπό τους των ελαφρυντικών περιστάσεων 84 §2α. ε ΠΚ (ο 1ος κατ/νος) και 84§2 δ, ε ΠΚ (ο 3ος κατ/νος), πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι κατ' ουσίαν και τούτο διότι από τα αυτά ως άνω αποδεικτικά στοιχεία το Δικαστήριο δεν πείσθηκε ότι ο πρώτος κατ/νος μέχρι του χρόνου τελέσεως των ως άνω πράξεων - κλοπών έζησε έντιμο βίο, καθόσον το ότι δεν έχει ξαναδικασθεί και μέχρι τη σύλληψή του, εργαζόταν, δεν αρκούν, αλλά απαιτείται η απόδειξη κατά τρόπο θετικό, περιστατικών έντιμης ζωής σε όλους τους τομείς συμπεριφοράς που ορίζονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 84 ΠΚ, τέτοια δε έντιμη ζωή δεν αποδείχθηκε. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε θετική και επωφελής για την κοινωνία δράση και συμπεριφορά του 1ου και 3ου κατηγορούμενου μετά τις ως άνω πράξεις τους, εμφανώς διακριτή της συνήθους, μη αρκούσης της ήσυχης, χωρίς παραπτώματα συμπεριφοράς αυτών, υπαγορευομένης από το γεγονός ότι ήταν ακόμη εκκρεμής, λόγω εφέσεώς τους, η εναντίον τους κατηγορία. Τέλος, δεν αποδείχθηκε ότι ο τρίτος κατ/νος μετανόησε ειλικρινά και όχι προσχηματικά να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες των πράξεών του".

Επομένως, ο σχετικός δεύτερος και τελευταίος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως, με τον οποίο αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια της ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ., σε σχέση με τον επικαλούμενο από τον αναιρεσείοντα αυτοτελή ισχυρισμό περί χορηγήσεως σ' αυτόν του ελαφρυντικού του προτέρου εντίμου βίου, είναι αβάσιμος.

Μετά από αυτά, μη υπάρχοντος άλλου λόγου αναιρέσεως προς έρευνα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολο της και να επιβληθούν στον αναιρεσείοντα τα δικαστικά έξοδα (άρθρ. 583 παρ. 1 ΚΠοιν.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 2-6-2017 και με αριθμό πρωτ..../2017 αίτηση (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 6-6-2017) του J. P. του S., κατοίκου ..., οδός ..., και ήδη κρατουμένου στο

Κατάστημα Κράτησης Γρεβενών, για αναίρεση της υπ' αριθ. 4767/2016αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Κακουργημάτων) Αθηνών.

Και

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τα δικαστικό έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 17 Ιανουαρίου 2018.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 14 Φεβρουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ